

També, la segona volta d'instal·lar el volteig automàtic, m'havien encarregat prémer la claveta per a engegar-les des de la sagristia. Quan eixia d'allí escolto els sons, noto que la campana grossa no sonava. Ix al carrer i veig un rotgile de persones que miraven el batall caigut a terra i el clot que havia fet. No va passar cap desgracia. Mira, com era festa moments abans el mateix espai estava ple de gent. Va passar aquest accident perquè van romandre molt de temps abans espallatdes, sense funcionar. Aleshores les cordes estaven malament i al tornar de bell nou a voltejar es van trencar. No van pensar d'instal·lar un tipus de seguretat doble.

Conta el costum de beneir les campanes noves i donar un nom a cadascuna.

Els padrins solen ser el batlle i la seua dona.

També les campanes covarxines van ser batejades amb aquests noms: la grossa "Mare de Déu de l'Assumpció". La que dóna al calvari "Sagrado Corazón de Jesús". La campaneta que mira al riu "Sant Miquel". La col·locada junt a l'església "Santíssim Sacrament".

Fins ací l'entrevista amb aquest matrimoni, sobre la pràctica de voltejar i sobre aquests instruments musicals que són la veu de l'exterior: les campanes. L'origen de les quals es remunta als temps prehistòrics. Es compren bé que Eliseo les estima de debò.

Quintos de 1949 a la Plaça d'Espanya

Dempeus: Tomàs del mas de la Punta, Paco Tino, Oton de Salandraina, Desconegut, Evaristo del mas d'En Rieres, Paco Selma, Desconegut, Vicente Sales (El Coixo del Molinet), Joaquin del Blanco, Eliseo Esteller.

Asseguts: Victor de la Coloma, Gostí de Quico el Bou, Gostí de Figenia, Desconegut, José Maria del Marqués, Pascual del Reino y Vicente Esteve (Estacio). (Foto Patricio).

Us desitja bon nadal

D. GARCÍA RODRÍGUEZ D. GARCÍA RODRÍGUEZ D. GARCÍA RODRÍGUEZ

T. F. 964 20 03 97 F. 964 25 48 58